

[Handelsministeren]

Vi har ment og har også fået tilslutning her i folketinget, når vi har fremlagt disse principper, at vi også under en lavkonjunktur bør fortsætte med den strukturmæssige politik, der består i at støtte de svageste dele ved særlige strukturelle foranstaltninger. Men det er korrekt, at det er sværere at se, at det er dem, der skal have den støtte, idet folk, der bor i områder, der ikke lider af strukturmæssige problemer, måske lider af konjunkturmæssige problemer og så også ofte påkalder sig hjælp til egnsudvikling.

Nu blev det nævnt, at B&W har problemer, og at det måske også burde have egnsudviklingsstøtte, men nu ligger B&W i hovedstadsområdet, som vi i hvert fald ikke for tiden har gjort til et egnsudviklingsområde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *handelsministeren* af:

Kaj Hansen (DKP):

»Er det lovligt at stille som betingelse for afdragsfrie lån i et hus, at man samtidig tegner en livsforsikring?«

(Spm. nr. 810).

Skriftlig begrundelse.

Dagbladet Aktuelt har den 26. maj, s. 3, hævdet, at forsikringsselskabet Hafnia/Haand i Haand finansierer køb af Høm typehuse på betingelse af, at låneren tegner en livsforsikring i tilgift. Det forekommer mig, at lov af 14. juni 1974 om markedsføring forbyder tilgift i § 6, men det er vel utænkeligt, at et så stort forsikringsselskab bevidst overtræder loven.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Den sag, hr. Kaj Hansen har stillet spørgsmål om, har jeg foreløbig kun kendskab til fra dagspressen, og det mener jeg er et for spinkelt grundlag at bedømme forhold på.

Men jeg kan foreløbig sige, at den skitserede fremgangsmåde ikke som antydnet af spørgeren falder ind under markedsføringslovens § 6 om forbud mod tilgift. Ved tilgift forstås en ydelse, der for køber tager sig ud som en gratis ydelse, og det er der jo ikke tale om her. Det forhold, at man i forbindelse med ydelse af et lån stiller krav om, at låntager stiller en livsforsikring som sikker-

hed, er i mange låneforhold en ganske normal og lovlig fremgangsmåde. Sagen kan stille sig anderledes, hvis det långivende forsikringsselskab gør det til et vilkår for lånet, at låntageren tegner forsikring i selskabet.

Til belysning af dette problem har jeg bedt de pågældende myndigheder, og det vil sige forsikringsrådet og forbrugerombudsmanden, der ikke hidtil har været bekendt med denne form for udlånsvirksomhed, om at undersøge sagen nærmere. Så snart resultatet af undersøgelserne foreligger, skal jeg underrette spørgeren og offentligheden om resultatet.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg siger foreløbig tak for svaret; jeg kan forstå, at undersøgelserne af spørgsmålet ikke er tilendebragt. Men så vidt det er mig bekendt, er forholdet det, at det ikke stilles som betingelse for et sådant lån fra forsikringsselskabet, at man skal tegne en livsforsikring, hvis man har en i forvejen, men kun, hvis man ikke har nogen.

Metoden er jo den enkle, at huskøberne skal betale 17 pct. i rente af det lån, de får fra forsikringsselskabet, men denne rente kan fradrages på selvangivelsen, og det samme kan præmien til livsforsikringen, når den ligger inden for 3.000 kr.s grænsen. Men efter 20 år forfalder lånet til betaling, og så er det så snildt indrettet, at livsforsikringen udbetales samtidig, og da den dækker lånet, er den sag ude af verden. Der er jo næsten ingen grænser for den smartness, der opereres med her i landet, når det gælder muligheder for at trække renter fra på selvangivelsen på den ene eller anden facon, samtidig med at forsikringsselskaberne får tegnet nogle flere livsforsikringer. Nu ved jeg godt, det er handelsministeren, jeg snakker med, men jeg kunne også få en meget interessant diskussion med skatte- og afgiftsministeren om denne sag. Det skal jeg imidlertid vente med til en anden lejlighed og takke for, at ministeren vil fortsætte undersøgelsen. Jeg vil selvfølgelig være meget interesseret, når den foreligger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *indenrigsministeren* af:

Alfred Hansen (DR):